

[Elsø Theill Sørensen]

gør, at kvinder reelt ikke har ligestilling – det er noget, vi under ingen omstændigheder kan lovgive for.

Det er som sagt en lang og sej proces, vi skal igennem. Der er lang vej igen, men vi er på rette vej.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Som det tidligere er sagt, er lovforslaget en genfremsættelse. Jeg kunne også godt have ønsket mig, at det ikke var det, men at der havde været nogle af de forbedringer med, som vi tidligere har talt om. Nu har jeg ikke de helt store forventninger, som jeg kan forstå andre har, til, at vi kommer igennem med dem under denne arbejdsminister.

Men jeg havde ærlig talt haft nogle forventninger til, at Det Radikale Venstre kunne have påvirket denne minister i den rigtige retning. Deri er jeg altså også blevet skuffet, og det er jeg betydelig mere ked af, når jeg sådan tænker på, at der i tidens løb altid har været næsten 100 pct. enighed i disse spørgsmål mellem De Radikale, Socialdemokratiet og SF. Her må vi igen se, at den enighed også er gået fløjten, og det er trist.

Det betyder så, at vi andre må slås desto hårdere, og det vil vi så gøre. Så får vi se, hvad der kommer ud af det.

Som vi sagde ved sidste behandling af dette lovforslag, forstår vi ikke, hvorfor i alverden der ikke skal være 78 ugers godtgørelse her, men kun 39, når der i det lovforslag, vi skal behandle om et øjeblik, er 78 ugers godtgørelse.

Ellers er der ikke noget her, man ikke kan støtte. Det er udmærket, hvad der ellers står, lige bortset fra, at der et eller andet sted er noget rivravruskende galt i, at vi for kvinder, som dog er halvdelen af befolkningen, skal have lovgivet på disse områder, hvor det er en helt naturlig ting, at mændene har ligeløn med hinanden. Men det har selvfølgelig noget at gøre med, at man slås på de kamppladser, hvor man nu er, og derfor har vi så også fået dette forslag. Jeg synes, det er lidt forfærdeligt, at man skal have afprøvet disse sager ved domstole, at det ikke er en helt naturlig ting, at vi har ligeløn. Nuvel, det har vi ikke, og så må vi altså som sagt slås dér, hvor vi kan, og det vil vi så gøre i forbindelse med dette forslag.

Vi har haft et Nordisk Forum her i sommer. Der skete mange ting på Nordisk Forum. Det

lykkedes den danske arbejdsminister at markere sig ganske tydeligt i debatten, for jeg vil ikke bruge ord som flot eller godt, men ordet tydeligt. Nu er det ikke, fordi jeg mener, at ministeren egentlig har problemer med at markere sig, men af og til kunne jeg tænke mig, at det var på nogle andre områder. Jeg husker, ministeren dog alligevel sagde, at naturligvis skulle vi slås for, at vi også i overenskomstforhandlingerne skulle påpege – ikke mindst på de områder, hvor man har meget dårlige lønninger, og hvor det er kvindearbejdspladser især – at de nu skulle opprioriteres. Så oplever jeg forleden dag ministeren i en tv-udsendelse i fuldt alvor, går jeg ud fra, sige, at nu må vi have nogle flere mænd ind i de områder, hvor vi har omsorg for vore børn, fordi børnene ikke har godt af kun at se alle disse kvinder. Derfor skal vi have højere løn inden for disse områder. Jamen det var jo bedårende. Jeg synes, det er i orden, at disse områder bliver opprioriteret lønmæssigt, fordi det er et utrolig vigtigt stykke arbejde, der foregår, når man passer børn, og i vores samfund er det jo sådan, at de, der passer på pengene, er betydelig højere lønnet end dem, der passer på børnene. Så kan man udlede, hvad man vil, af det. Jeg ved godt, hvad jeg udleder af det. Det er noget med, hvad der er vigtigst.

Men at opleve ministeren gå den vej rundt og sige, at nu skal vi have positive særforanstaltninger for mænd, fordi der er et enkelt område, hvor de ikke er så meget inde, og så må vi endelig gøre noget særligt for dem – det var simpelt hen en morsom oplevelse. Bortset fra at den ikke kun var morsom, skal jeg sige, at vi støtter selvfølgelig, at disse områder bliver opprioriterede, fordi det er for galt, at man får sådan en lille løn, når man »kun« passer børn. Jeg skal vende tilbage til resten, jeg har at sige, i anden omgang, for mine 5 minutter er desværre gået.

Traberg Smidt (V):

Da der er tale om en genfremsættelse, skal jeg i det væsentligste henholde mig til det, som Venstres ordfører sagde ved den oprindelige fremsættelse. Jeg kan dog ikke nære mig for at sige til fru Lilli Gyldenkildes seneste bemærkninger, at jeg synes, det er interessant at høre, at en udtalelse i en TV-Avis skal forstås sådan, at man nu skal have positiv særbehandling af mænd, fordi områdets lønninger skal forhøjes. Jeg ser snarere et problem i, at så længe kvin-